

Mfv.II.10.591/2014/3.szám

A Kúria a Szabó és Zeller Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bajnai Gábor ügyvéd) által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen hátrányos jogkövetkezmény hatályon kívül helyezése iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 25.M.3159/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 59.Mf.630.739/2014/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 59.Mf.630.739/2014/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint és 2700 (kettőezer-hétszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a villamosvezető munkakörben foglalkoztatott felperes 2012. május 29-ei munkavégzése során öt alkalommal jelentős, hét alkalommal nagy mértékű sebesség túllépést valósított meg a ...-as számú villamos vonalán. A felperes által vezetett járművön a kilométer kijelző óra nem működött, a villamos jármű lapon az első oldal 1. pontjában feltüntetésre került, mely szerint „a km-óra rossz”.

A sebesség túllépés miatt az alperes a 2012. július 3-án kelt ... számú határozatával az alperesi kollektív szerződésben meghatározott hátrányos jogkövetkezményt alkalmazott, a minőségi prémium kivezetésére jogosító órák számát 700 órával csökkentette. A felperes a határozat ellen egyeztetést kezdeményezett, amelynek eredményeképpen az alkalmazott szankciót a 2012. július 10-én kelt ... számú határozat 500 óra minőségi prémium megvonására változtatta.

A felperes a keresetében a munkáltatói határozat hatályon kívül helyezését kérte, arra hivatkozással, hogy a sebesség túllépésére a villamos kilométer órájának meghibásodása miatt került sor.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 25.M.3159/2012/11. számú ítéletével az alperes 2012. július 3-án kelt ... számú határozatát hatályon kívül helyezte.

A munkáltatói intézkedés jogszerűségét a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (új Mt.) 56. § (1) bekezdése alapján vizsgálta. R. T. és M. G. ellentétes vallomásai alapján nem találta bizonyítottnak a felperes azon állítását, hogy az ellenőrzés során jelezte volna a sebességmérő hibáját. Ennek a körülménynek azonban azért nem tulajdonított jelentőséget, mert álláspontja szerint a 2013. november 14-én megtartott tárgyaláson megtekintett videofelvétel igazolta a kilométeróra meghibásodását. Mindezek alapján megállapította, hogy az alperes az új Mt. 51.§ (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségének nem tett eleget, a munkavégzéshez szükséges feltételek biztosításáról nem gondoskodott. Ebből következően a felperest vétkesség még a gondatlanság szintjén sem terhelte.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék az 59.Mf.630.739/2014/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette, és ennek során rögzítette, hogy a munkáltató 2012. július 3-án kelt határozatával szemben a felperes egyeztetést kezdeményezett, amelyre 2010. (helyesen: 2012.) július 10-én került sor. Az egyeztetésről készült jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a felperes tagadta a kötelezettségszegés tényét, továbbra is állította a sebességkijelző meghibásodását, továbbá bemutatta a mobiltelefonján rögzített videofelvételt is. A bizottság a bemutatott felvételt nem tartotta hitelesnek, mivel abból nem derült ki, hogy a felvétel mikor és hol készült. A bizottság azonban arra figyelemmel, hogy a felperes egy éven belül nem követett szabálytalan munkavégzést, a korábbi döntését 500 óra minőségi prémium megvonására változtatta.

A tényállás ekként történő kiegészítésével a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság által megállapítottakat és az abból levont jogi következtetést is helytállónak találta. Rámutatott azonban arra, hogy az új Mt. hatályba lépésével összefüggő átmeneti rendelkezésekről és törvénymódosításokról szóló 2012. évi LXXXVI. törvény 6. § (1) bekezdése alapján, mivel a kötelezettségszegés elkövetésére 2012. július 1-jét megelőzően került sor, arra nem az új Mt., hanem a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII.

törvény 109. §-a volt az irányadó.

A jogszabályi háttérnek azonban az ügy érdemi elbírálására nem volt kihatása, mivel mindkét törvényi rendelkezés alapján abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a munkavállaló követett-e el olyan vétkes kötelezettségszegést, amely alapján a munkáltató intézkedése arányos és jogszerű volt. E tekintetben az új és a régi Mt. alapján is a munkáltatón volt a bizonyítási teher, az alperes pedig a felperes vétkes kötelezettségszegését nem tudta igazolni.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatását” és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az első- és másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását, valamint a felperes jogtanácsosi munkadíjban történő marasztalását kérte.

A felülvizsgálati kérelem azt panaszolta, hogy a perben előterjesztett bizonyítékai ellenére a bíróságok a felperes által bemutatott videofelvételnek tulajdonítottak kiemelt jelentőséget, amely objektíve nem volt hiteles. A bemutatott felvétel mobiltelefonnal készült, az egy villamos műszerfalát, illetve a vágányt mutatja, de a felvétel többi részében gyakorlatilag csak a digitális kilométeróra kijelzője látszik. Mivel a helyszín és a pályaszám nem azonosítható be, a dátum hitelességét pedig nem ismerik el, ezért bizonyítékként a tényállás alátámasztására nem alkalmas, az eljáró bíróságok megsértették a Pp. 3. § (5) bekezdésében foglaltakat.

Az alperes álláspontja szerint a bíróságok megsértették a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat is. A felperes által egyetlen ellenbizonyítékként bemutatott videofelvétel a készítés körülményeinek megállapíthatatlansága okán nem hordoz magában a tényre vonatkozó adatot, mivel azt bárhol, bármikor, bárki által készülhetett, ezért nem volt alkalmas a tényállás felderítésére, amelyből az következik, hogy nem volt egybevethető az általa benyújtott hiteles bizonyítékokkal.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását, valamint az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a felperes által készített videofelvétel hitelességét és az eljáró bíróságok által a

mérlegelés körébe vont tények értékelését vitatta, azok felülbírálatát kérte.

A bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszköz alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas (Pp.3.§ (5) bekezdés). A Pp. 206.§ (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275.§ (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periretok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újraértékelésének, azaz felülmérlegelésnek. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg (Pp. 206.§ (1) bekezdés, 221.§. (1) bekezdés, BH.2001.197., BH.2002.29.).

A perben nem volt vitatott, hogy a felperes a 2012. május 29-ei munkavégzése során többször, jelentős illetve nagy mértékű sebességtúllépést valósított meg, vagyis a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét megszegte. A peres eljárás során a bíróságoknak a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a felperes vétkességét kellett értékelni, vagyis abban kellett állást foglalni, hogy az ellentétes tartalmú bizonyítékok alátámasztják-e a munkáltatói határozatban foglaltakat, a munkavállaló magatartása legalább gondatlannak tekinthető-e.

A mobiltelefonnal készített videofelvételt - amelyet a felperes már a belső jogorvoslat során is bemutatott - az elsőfokú bíróság a 2013. november 14-én megtartott tárgyaláson tekintette meg. Megállapította, hogy a perbeli napon 07 óra 48 perctől 08 óra 5 percig terjedő időtartamban készült felvételen a villamos haladása ellenére a kilométeróra kijelzője semmit nem mutat, illetőleg az is rögzítésre került, hogy amikor a jármű láthatóan megállt, a kilométeróra 6 km/órás, illetőleg 2 km/órás sebességet jelez. Az elsőfokú bíróság azt is értékelte, hogy az alperesnél irányadó menetrend alapján a felperes járatának reggel 8 órakor az E. úti megállónál kellett lennie, és a bemutatott felvételen a közeli templom harangozása is hallható volt, amely a felvétel hitelességét támasztotta alá.

A bíróságok a Pp. 3.§ (5) bekezdése szerinti szabad bizonyítás elve alapján a rögzített felvételt jogszabálysértés nélkül fogadták el a felperes vétlenségét igazoló bizonyítékként, mérlegelésük megfelelt

a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, ezért az alperes által hivatkozott jogszabálysértések nem voltak megállapíthatóak.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Az alperes a felülvizsgálati eljárás illetékét a felülvizsgálati kérelmével egyidejűleg lerótta, ezért arról a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

Budapest, 2015. február 11.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági tisztviselő